

Вѣрны тѣ псета испроваждали ги до само то пристанище ; тѣхны тѣ стопаны отпавили, а тѣ останѣли на брѣга — и наченѣли жално да выѣжтъ. Едно вѣрно псе хвърлило са въ море то и поплувало слѣдъ кораба на своя стопанъ : но пѣтъ тѣ былъ дѣлекъ, и не споредъ силы тѣ на бѣдно то живото, — то доплувало до саламинскія брѣгъ и тамъ отмалѣло , като хвърлило послѣденъ погледъ на стопана си.

Щомъ Аѣиняны тѣ оставили града си, ето и слѣдъ тѣхъ са евилъ Кееркъ; той покорылъ сичка та страна съсъ свои тѣ полчища, ограбилъ града и го запалилъ; Аѣиняны тѣ отъ островъ Саламинъ гледали дымны тѣ стълпове и пламъка. Въ туй време Персидскій тѣ флотъ доближилъ до Аѣински тѣ брѣгове. Други тѣ Гърцы, които отъ голѣма неволя оставяли свои тѣ кораби съ Аѣинскитѣ, замыслили да побѣгнѣтъ; доро и воинственны тѣ Спартанцы, предводимы отъ страхливыя си водачъ, искали да оставѣтъ Аѣиняны тѣ. Сички тѣ почти были на туй мнѣніе, че трѣбало тѣ да търсѣтъ безопасность въ Пелопонесъ. Но Ѳемистоклъ силно възстанѣлъ противъ туй и заплашвалъ Еврибѣада, ако не останѣтъ Спартанцы тѣ, че ще отплува съ Аѣиняны тѣ въ Италиа, и тамъ ще търси за себеси ново отечество. Но сичко то было напусто. Гърцы тѣ щѣли презъ нощъ та да побѣгнѣтъ тихомълкомъ въ Пелопонесъ.

Тогази Ѳемистоклъ са впуенѣлъ на смѣла хитрость. Той проводилъ вѣрныя си слуга до персидскія царь, и порѣчалъ да му каже: „азъ съмъ предаданъ на тебъ, о царю! Тѣзи нощъ Гърцы тѣ ищатъ да бѣгатъ изъ Саламинскія заливъ, за да избавѣтъ себеси и кораби тѣ си отъ неизбѣжна та погибель. Сега тѣ сички тѣ сѣ въ твои тѣ рѣцѣ, обыколи залива и лесно ще ти бѣде да ги изловишь сички тѣ изведнѣжъ.“

Кееркъ послѣдовалъ на този съвѣтъ: сѣщія вечеръ той обыколилъ залива, и Гърцы тѣ, що были замыслили да бѣгатъ, были принудены да са бѣжтъ. Ѳемистоклъ вече приготвилъ Аѣинскія флотъ за да посрѣшне непріа-